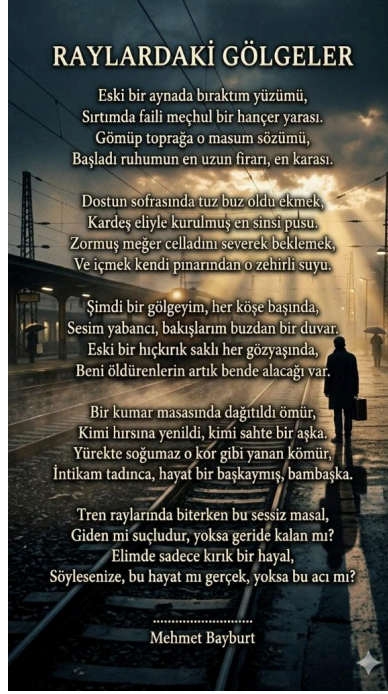

Raylardaki Gölgeler

– Mehmet bayburt · 14 Mayıs 2026

RAYLARDAKİ GÖLGELER

Eski bir aynada bıraktım yüzümü,
Sırtımda faili meçhul bir hançer yarası.
Gömüp toprağa o masum sözümü,
Başladı ruhumun en uzun firarı, en karası.

Dostun sofrasında tuz buz oldu ekmek,
Kardeş eliyle kurulmuş en sinsî pusu.
Zormuş meğer celladını severek beklemek,
Ve içmek kendi pınarından o zehirli suyu.

Şimdi bir gölgeyim, her köşe başında,
Sesim yabancı, bakışlarım buzdan bir duvar.
Eski bir hıçkırık saklı her gözyaşında,
Beni öldürenlerin artık bende alacağı var.

Bir kumar masasında dağıtıldı ömür,
Kimi hırsına yenildi, kimi sahte bir aşka.

Yürekte soğumaz o kor gibi yanan kömür,
İntikam tadınca, hayat bir başkaymış, bambaşka.

Tren raylarında biterken bu sessiz masal,
Giden mi suçludur, yoksa geride kalan mı?
Elimde sadece kırık bir hayal,
Söylesenize, bu hayat mı gerçek, yoksa bu acı mı?

.....
Mehmet Bayburt